

ydte disse Folk en Haandsrækning saa hurtigt og tidligt som muligt for at opretholde Modet og Styrken hos dem. Derfor forekommer det mig, at dette Krav vil melde sig stærkere og stærkere Naar for Naar, og Lands-thinget skal nok komme til den Beslutning at gjøre det, fordi man der ligesom hos os indser, at man gjør det i sin egen velforsaaede Interesse, og fordi der der er lige- saa humane Bestræbelser som i dette Thing, saa at Medlemmerne ville erkjende, at vi bør faae noget Alvorligt gjort paa dette Omraade. Derfor siger jeg: Lad os vedtage de 3 Naar, det er ikke Andet end simpel Netfærdighed. Jeg haaber, at Vædringsfor- slaget maa blive vedtaget, og jeg anbefaler det til Vedtagelse, medmindre der skulde være særlige Grunde til ikke at gjøre det, men det har jeg endnu ikke hørt.

Sjømar: Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der jo ellers pleie at tage temmelig lang Afstand fra hinanden, saldt i Armene paa hinanden af Glæde, Overraskelse og Forundring over min Udtalelse for. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds veed jo dog godt, hvorledes det hænger sammen med disse Vædringsforslag og med mange af de Navne, som her ere med. Det er Noget, der pleier at være Skik her i Thinget, at naar nogle Medlemmer ville have et Forslag frem til 3die Behandling, men ikke have Navne nok, anmode de andre Medlemmer om at være Medforslagsstillere, og da jeg saae de Vædringsforslag, som det ærede Medlem ønskede mit Navn til, og jeg ikke havde noget Principielt derimod, gif jeg med. Det var maaste en Feil, jeg har begaaet, da jeg nu ikke ønsker at stemme for det længer. Jeg indrømmer, at det maaste er urigtigt, at man paa denne Maade omgaar Forretningsordenen, thi det er jo i Virkeligheden en Omgaen af Forretningsordenen; men jeg gif altsaa med, fordi jeg sagde til mig selv, at hvis Vædringsforslagene bleve vedtagne, vilde det være en Forbedring, og jeg ønskede dem vedtagne. Nu derimod, efter at Forslaget har mødt en bestemt Modstand, saavel fra flere Medlemmer her i Thinget som fra den ærede Ministers Side, tør jeg ikke paa- tage mig det Ansvar at gjøre Loven mindre modtagelig, og jeg stemmer derfor imod Vædringsforslaget. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at han jo maa huske paa, at ogsaa i dette Tilfælde gjælder det bekjendte Ord, at det Bedste er tidt det Godes værste Fjende.

C. Ravn: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte forleden Dag under 2den Behandling af denne Sag: „Vi bruge gjerne her at ville have en lille Bære i Stedet for et stort Væle“, og paa denne Anstuelse har det ærede Medlem ogsaa holdt sit Foredrag i Dag. Det vil sige, at det ærede Medlem mener, at Udvalget her har høvt et stort Væle at give. Men det er aldeles feilagtigt. Det, vi have, er, at vi ved denne Lov vinde mindst to Goder, nemlig det, som er betegnet i de to Paragrafer. Men her er ikke Tale om Noget, som Regjeringen har sat Pris paa, og som vi ere komne ind paa for at faae, hvad vi ønskede. Vi staa paa det Bestaaende, og det er, at Enhver, enten han er paa Fattigvæsenet eller udenfor, betragtes som havende faaet Fattigunderstøttelse, dersom han faar Sygehjælp af Kommunen. Naar en Mand, hvad enten han for Tiden er under Fattigvæsenet eller udenfor, kommer og forlanger Sygehjælp af Kommunens Kasse, betragtes det som Fattighjælp. Og nu er det, vi sige: Den ene Klasse kunne vi ikke redde, vi kunne ikke i Genhold til de ærede Medlemmers Forslag under Nr. 1 give fri Løgehjælp til dem, der samtidig faae Underhold til Familien, men vi kunne derimod ved at faae dette Lovforslag vedtaget redde den Klasse, der staa udenfor Fattigvæsenet. Det er en stor Mængde Mennesker, som komme i disse særlige Omstændigheder ved Sygdom, men som dog kunne skaffe Familien Underhold, og som nu altsaa paa Grund af Hjælpen til Læge, Medicin o. s. v. komme paa Fattigvæsenet. Vi sige derfor, at for at redde disse sidste maa vi lade den første Del, som paa denne Maade kommer under Fattigvæsenet, være u hjulpsne, fordi det er for stor en Opgave for os at holde dem udenfor Fattigvæsenet. Det er Hovedpunktet, at vi kunne redde den ene Klasse, og man vil snarere kunne sige om de ærede Medlemmer, der stille Forslaget under Nr. 1, at de gribe efter to Jule, der ere uiffke, i Stedet for efter den ene, som vi kunne faae. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 2 skal jeg kun sige, at det for mig er et Udslag af det ærede Medlems Tendens, som jeg allerede tidligere har opdaget, til, naar vi ere ved at ordne en Sag, at ville have den ordnet lige indtil den mindste Enkelthed. Jeg har stadig lagt Mærke til i de Udvalg, hvor det ærede Medlem og jeg have siddet sammen, at han slet ikke vilde overlade Noget til den kommunale Selskbyrelse. Jeg siger derimod: Lad os overlade det til Kommunalbestyrrelserne